

Na sveti večer.
Tolminsko. II.

328/61 II

Rezan 32-35.

Pravijo, da na svet večer tudi mrlič govorijo.

Neki druzen fant gre ta večer na pokopališče, da bi jih poslušal. Vleže se na neki grob in nastavi uho na zemljo, da bi vedel, kaj bodo mrlič prerokovali. Slušal je, kakšna letina bo, kdo bo umrl, kaka bolezen bo ljudem morila, in še mnogo drugih reči. Tko mrlič utihnejo, vstane se tudi on, da bi odšel. Ali ko po grobeh koraka, stopi na neki grob pretido, tako da je mrlič pod njim stopinjo kasluteh. Pravi pomagajte! Zapije mrlič pod njim. In grobni začnejo povzpeti in mrlič iz grobov vstajati. Prestašen zdinja on skozi vrata, ker on ni vedel, da se tedaj ne sme skozi vrata viti, ampak, da se more čez zid skociti, kajti če bi čez zid skočil, ne sme mrlič za njim. Zato pa, ker je skozi vrata vstopel, zakani se tisti mrlič, na čegar grob je stopil, za njim, in ga z desko v peto trene. Tko pa ta vdarec za se sabo začuti, pobere desko, ker je vedel, da si s tem življenje reče. Mrlič to zapazivši, začne z milim glasom za njim klicati: "Daj mi mojo desko nazaj," toda fant mu odkliče: "Daj mi moje zdravje nazaj." Mrlič je glasnejši: "Daj mi mojo desko nazaj, oni pa: Daj mi moje zdravje nazaj." Tako si kličeta drug drugemu dokler ne prejeta v vas, do fantovega stanovanja. Zdej fant v hišo v izbo zbeži, mrlič pa obstane pod njegovim oknom. Ali bila je tretja ure in ob treh morejo mrlič v grobe nazaj. Sutranya sapa jim ne tekne, zopirne jim je, čegeta jim v nosu. Zato začne oni pod oknom

še glasneje klicati: "Daj mi moje desko nazaj, ali fant mu
vedno odgovarja: "Daj mi moje zdrajje nazaj!" Ker je bil
že zadnji čas, zaupije mrlič še zadnjikrat na ves glas:
"Daj mi moje desko nazaj!" "Daj mi moje zdrajje nazaj!" odkliče
oni iz sobe: "Naj bo," zagromi mrlič, ker je videl, da ni
drugače. Zdej se le mu razjane desko skozi okno.

Fant je si sicer strahu obolet, ali oknevil je ^{se} čez nekaj
nekoliko časa zopet, in tedaj je povedal vesel fj. Gudem,
kar je videl in slisal.

3